

Tale ved Liberal Alliances årsmøde den 18. april 2015

Jeg håber, at alle i denne sal er sig bevidst, at i det kommende folketing kan LA - uden at høre til de største partier - alligevel sidde med det tunge og afgørende ansvar for det danske samfunds fornyede udvikling mod vækst og velstand i. Der er imidlertid nogle afgørende forudsætninger, der skal opfyldes først. Al ledelse bygger på, at magt og ansvar følges ad. Hvis man vil tage ansvaret for at skabe resultater, må man tilkæmpe sig den magt og de beføjelser, der er nødvendige for at gennemføre sine planer og nå sine mål.

Hvis vi skal kunne løfte ansvaret for gennemførelsen af en ny vækst- og velstandspolitik for Danmark, er det en forudsætning, at vi kommer styrket ud af det kommende valg. Vi behøver hverken 20 eller 30 mandater for at være den bestemmende faktor, men vi skal være flere end 9. Og hvorfor er det så, så vigtigt, at vi kan tvinge en blå regering ind på den rigtige kurs? Jo, det er vigtigt, for hvis ikke vi kommer ud af valget med fornyet styrke, sker der ingenting i dansk samfundsfornyelse. Vi vil se den samme ledvogter – politik som under både den tidligere blå regering og under den nuværende røde. I de sidste 15 år har dansk politik ikke kunnet producere ægte reformer, der kunne styrke landets konkurrenceevne og øge den brede indtjening for borgere i arbejde. Vi har set 15 år med en politik, der i bedste fald kan karakteriseres som fejlslagen forebyggende vedligeholdelse på næsten alle væsentlige områder i samfundet. For 20 år siden stod vi med 800 000 danskere i den arbejdsdygtige alder, der var uden for arbejdsmarkedet og på overførselsindkomst. Det tal har ikke ændret sig i 2015. Vi har lukket porten op for titusindvis af immigranter, der var uden kompetencer til at klare sig i det danske samfund, og som nu koster danske skatteydere 17 mia kroner om året i overførselsindkomster, altså u-landsbistand udbetalt i Danmark. Skattetrykket stiger, pensionsformuerne bliver aftappet til statskassen, den offentlige sektor svulmer, og den offentlige service forringes. Hverken socialdemokraterne eller Venstre som de to største partier har nogen som helst planer eller strategier for, hvordan vi skal komme styrket ud af den forsteningsproces, der i gang i det danske samfund. Men, der er en konkret realpolitisk årsag til denne handlingslammelse. Og den kommer her: Fra tid til anden kan vi læse i avisen, at danskerne ikke ønsker skattelettelse. Der har så igen, igen været en stor repræsentativ Gallup-undersøgelse, der viser, at mere end halvdelen af befolkningen har det fint med verdens højeste skattetryk

Ja, naturligvis. Det kan jo ikke være anderledes, når netop 52 procent af vælgerne står uden for arbejdsmarkedet og modtager overførselsindkomst. Lavere skatteprocenter må jo derfor være lig med dårligere service fra det offentlige. Det budskab har de røde partier gennem årtier hamret ind i hovederne på vælgermasserne og det med den ønskede effekt. Hvis nu medierne var mere seriøse og kompetente, ville vi få meningsmålinger, der viser, at det arbejdende Danmark og det offentligt forsørgede Danmark har vidt forskellige holdninger til en skattereform. Nu er det imidlertid de 52 procent af vælgerne, der står uden for arbejdsmarkedet, der bestemmer, hvem der skal være statsminister i Danmark. Det ved Helle Thorning, og det ved Lars Løkke. Ingen af de to kan få regeringsmagten, hvis de ikke får de afgørende stemmer fra både det arbejdende mindretal og fra det offentligt forsørgede flertal.

Derfor er alle politiske bedetæpper rettet mod det flertal af vælgere, der ikke er i arbejde. Derfor handler al politik i Danmark om inddrivelse og omfordeling af skatteprovenuet. Dansk politik handler aldrig om, hvordan vi som folk, hvordan vi som nation kan tjene nogle flere penge. World Economic Forum har i en kontant analyse klarlagt, hvad der skal til for at Danmark som samfund skal genvinde sin velstand og skærpe sin konkurrenceevne: Skattetrykket skal lempes markant, hele skattelovgivningen skal ændres fra at være en straffeekspedition mod landets borgere til at stimulere og motivere danskerne til at tjene flere penge. Vi skal forbedre erhvervslivets finansieringsmuligheder, og vi skal først og fremmest støtte vore iværksættere. Vi ved fra en række undersøgelser, at næsten alle nye arbejdspladser skabes af virksomheder, der ikke eksisterede for 10-15 år siden.

Helle Thorning ved godt, at hvis hun efterkommer disse kloge råd, bliver hun ikke genvalgt. Og hvis Lars Løkke går til valg på ryggen af en skattereform, bliver han heller ikke statsminister. Derfor vil det skrigende behov for vækstreformer ikke udløse et slagsmål mellem Venstre og Socialdemokraterne i den kommende valgkamp. De to kandidater til statsministerposten vil i stedet duellere om, hvem der har det bedste menneskesyn, hvem der er bedst til at bekæmpe uligheden, og hvem der er bedst til at bevare sammenhængskraften i det danske samfund.

Liberal Alliance behøver ikke deltage i dette vanvidsprojekt med at forene to vælgergrupper, der er som ild og vand. Vi behøver ikke at skabe pseudo-koncensus mellem synspunkter, der stritter i alle retninger. Vi behøver ikke at blævre rundt i politisk gelé på den grå middelvej, en vej der kun

fører til et forstenet formyndersamfund, hvor alt, hvad der ikke er påbudt er forbudt. Vi kan præsentere den rene politiske reform- vare. Vi skal nemlig ikke gøre alle tilpas. Vi skal gøre det arbejdende Danmark tilpas. Vores politiske målgruppe er ganske vist en minoritet, men det er en stor minoritet. Når vi fremlægger en reformpolitik, der producerer mere frihed for borgerne og mere i lønningsposen for os alle sammen, behøver vi ikke bekymre os om sammenhængskraften. For den styrkes helt naturligt, hvis vi alle har fælles fremgang. Vi behøver ikke bekymre os om kampen mod uligheden. Hvis alle har stigende indkomster som følge af vores reformer, er det jo fuldstændigt ligegyldig, at direktøren tjener mere end kassedamen. Og hvis LA kan skabe mere frihed og mere folkelig velstand, hvem kan så kritisere vores menneskesyn?

Hvis vi skal påtage os det tunge ansvar for gennemførelsen af en reformpolitik, der skaber vækst og velstand til hele folket, kræver det, at vi får magt, som vi har agt. Hvis vi skal komme styrket ud af det valg, der står for døren, skal vi kunne præsentere lysende klare politiske løsninger på de to mærkesager, der bliver valgets hovedtemaer: Det er økonomien og det er flygtninge-indvandrer politikken. Her skal vi give LA's ledelse en stor kompliment for at præsentere en genopretningsplan for dansk økonomi over i købet med finansministeriet som garant for ledighed og kvalitet. Det var politisk håndværk af høj karat, fordi planen er kontant og håndfast og præsenterer en konkret løsning på en stor politisk og økonomisk udfordring. Den plan bliver guld værd i valgkampen. I forbifarten skal LA også have ros for at finde sine egne ben i EU-politikken, hvor det nu står klart, hvad vi vil være med til og, hvad vi ikke vil være med til. Alt dette hjælper os dog ikke, hvis ikke vi kan præsentere en krystalklar og konsekvent politisk plan for den fremtidige indvandrer- og flygtningepolitik. Valgkampen bliver brutal og nådesløs for de partier, der med udenomssnak, floskler og tågetale forsøger at flygte fra de nødvendige løsninger på især flygtningeområdet. Måske føler LA's ledelse, at vi har en klar politik på området, men så vil jeg hilse fra fiskestimerne i vælgerhavet og sige, at dette er ikke opfattelsen i det liberale Danmark, der ellers vil os det godt. Hvis der er modstridende synspunkter i partiet om flygtningepolitikken, så er det nu, Anders, at ledelsen får rettet gelederne ind til højre og får skabt en konstruktiv løsning på vel nok den største udfordring, det danske samfund står over for. Vi skal have en plan, der beskytter og hjælper flygtninge, men det skal være en plan, der også beskytter det danske samfund mod økonomisk ruin og mod etnisk oversvømmelse, så vi ikke ender med et folkevandringscirkus som i Sverige.

Dette er forudsætningen for at vinde den magt, der kan forhindre en kommende blå regering i en fortsættelse af vedligeholdelsespolitikken, der udgør den nedtrådte sti som kun vil accelerere forsteningen af det danske samfund . Med en slagkraftig politisk plan både for den økonomiske genopretning og på flygtningeområdet vil LA sidde med den gyldne nøgle til virkeliggørelsen af en fremtid præget af vækst og velstand for hele det samvirkende Danmark.

Asger Aamund